

**ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ  
ของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3  
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33**

สุพรรณณี สุขประผล\*

---

**บทคัดย่อ**

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้เป็นครูในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33 จำนวน 147 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบ t – test (Independent Sample t – test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ถ้าพบมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าคะแนนเฉลี่ยไปทำการทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ครูกลุ่มโรงเรียนเครือข่าย สหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ครูกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมแตกต่างกัน ส่วนรายด้านไม่แตกต่างกัน

**คำสำคัญ:** 1) ความคิดเห็น 2) การบริหารงานวิชาการ

**บทนำ**

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 39 ให้กระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 มาตรา 34 (2) และมาตรา 35 กำหนดให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือสถานราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น มีฐานะเป็นนิติบุคคลและมอบอำนาจให้สถานศึกษาบริหารจัดการศึกษามีความคล่องตัว ตามขอบข่ายภารกิจงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานทั่วไป และการบริหารงานงบประมาณ

การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ดังนั้นจึงเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญมากที่สุด ส่วนการบริหารด้านอื่นๆ คือ ด้านประมาณ ด้านบุคคลและด้านบริหารทั่วไป ถึงแม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่งานทั้ง 3 ด้าน มุ่งที่จะให้การสนับสนุนให้งานวิชาการเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการขับเคลื่อนภารกิจทางด้านวิชาการของสถานศึกษาให้สำเร็จตามแผนการจัดการศึกษาที่ได้วางไว้ โดยอาศัยบุคลากรในสถานศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงาน เพราะว่าการดำเนินงานต่าง ๆ มิใช่เพียงกิจกรรมที่ผู้บริหารจะกระทำเพียงลำพังคนเดียว แต่ยังมีผู้ร่วมงานอีกหลายคนที่มีส่วนทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ ครูแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสติปัญญา ความสามารถ ความถนัด และความต้องการที่ไม่เหมือนกัน หากมีผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางด้านวิชาการย่อมทำให้สถานศึกษามีการพัฒนาทางด้านวิชาการที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน

### สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศและประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 แตกต่างกัน

### ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 147 คน จาก 4 โรงเรียนคือ โรงเรียนสินรินทร์วิทยา โรงเรียนแร่วิทยา โรงเรียนบึงนครประชาสรรค์

และโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 108 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศและประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ 1) ด้านการบริหารหลักสูตร 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการนิเทศการสอน 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน

### เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5, 4, 3, 2 และ 1 จำนวน 48 ข้อ

### การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ( $\bar{X}$ ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33 จำแนกตามเพศ โดยใช้ t – test (Independent Sample t – test)

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33 จำแนกตามประสบการณ์การสอน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะนำค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายชื่อไปทำการทดสอบโดยวิธีเชฟเฟ (Scheffe's Post hoc Comparison)

5. กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

### ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น
3. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจในการวางแผนการบริหารงานวิชาการต่อไป

### สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ในด้านประสบการณ์การทำงานส่วนใหญ่อยู่ในช่วงระหว่าง 5 – 10 ปี รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์มากกว่า 10 ปี และน้อยกว่า 5 ปี ตามลำดับ
2. ครุมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณารายด้าน ได้ผลดังนี้
  - 2.1 ด้านการบริหารหลักสูตร พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุดคือการนำหลักสูตรไปใช้เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยสอดคล้องความต้องการของผู้เรียน
  - 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุดคือการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนให้ครบถ้วนทุกระดับชั้นและทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
  - 2.3 ด้านการนิเทศการสอน พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุดคือการสร้างเครื่องมือการนิเทศที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางด้านวิชาการ
  - 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นมากที่สุดคือการส่งเสริมและพัฒนาให้ครูสร้างเครื่องมือวัดผลประเมินผลที่มีคุณภาพ
3. ครูกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 33 ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ครูกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวม แตกต่างกัน ส่วนรายด้านไม่แตกต่างกัน

### การอภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่าย สหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 33 พบว่า ประเด็นที่น่าสนใจควรนำมา อภิปรายผล ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมีเป้าหมายชัดเจนและเข้มแข็งโดย ผู้บริหารเป็นผู้นำทางด้านวิชาการ ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรทุกฝ่ายยึดเป้าหมายทางด้าน วิชาการเป็นหลักเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ เพราะงานวิชาการเป็นงานที่มีความ สำคัญมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ รุจิร ภูสาระ (2558, หน้า 49-50) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการคือหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ และเอาใจใส่ จากรูปแบบสถานศึกษาในระบบสังคม การจัดกิจกรรมการสอน การเรียนซึ่งเป็น แกนกลางของการบริหารจะต้องคำนึงถึงในด้านระบบ โครงสร้าง ระบบเอกัตบุคคล ระบบ วัฒนธรรมและระบบการเมืองโดยมุ่งหวังให้เกิดผลผลิต คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจ ในงาน การหยุดงาน การเลิกเรียนและคุณธรรมที่จะต้องการให้เกิดขึ้น อันเป็นความคาดหวังของ สถานศึกษา และจากผลการวิจัยที่ได้ พบว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ มวลัยพร รัตนดิลก ณ ภูเก็ต (2555) ที่ผลการวิจัยพบว่า ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญในงานวิชาการ ส่งผลให้ครูมีความ ตระหนักและรู้ในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการพัฒนางานด้านนี้ และจากผลการวิจัยความคิดเห็น ของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 สามารถอภิปรายผลการวิจัยเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 ด้านการบริหารงานหลักสูตร อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการกำหนดจุดมุ่งหมายและ หลักการของหลักสูตรให้เป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่ง

หลักสูตรที่มีคุณภาพต้องเป็นหลักสูตรที่พัฒนามาจากข้อมูลสารสนเทศด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษา และชุมชน สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการระดมทรัพยากรทั้งของสถานศึกษา และชุมชนมาใช้อย่างคุ้มค่าเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) ที่ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญสำหรับการจัดการศึกษา เป็นแนวทางหลักในการ จัดการเรียนรู้และประสบการณ์ทั้งมวลให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคมผู้บริหารจึงพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา ชุมชนและท้องถิ่น สร้างความรู้ ความเข้าใจ ในการพัฒนาหลักสูตรร่วมกับครูผู้สอน เพื่อพัฒนา หลักสูตร ไปสู่การเรียนการสอน ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตร เพื่อนำมาปรับปรุงหลักสูตร

1.2 จากผลการวิจัยในด้านการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพ ผู้เรียนอย่างรอบด้าน กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จัดรายวิชาที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือก เรียนตามความถนัด การส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการสอนให้ครบถ้วนทุกระดับชั้น และทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเกิดความเข้าใจและตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ในการ จัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546, หน้า 151-164) ได้กล่าวไว้ว่า จุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา อยู่ที่การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพ การจัดและการดำเนินการด้านการเรียนการสอนจะเป็นไปด้วยดี ก็ด้วยการวางแผนการบริหารงานด้วยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา โดยเฉพาะครูอาจารย์ซึ่งเป็นตัว จักสำคัญ ที่จะทำให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและจากผลการวิจัยที่ได้ พบว่า สอดคล้องกับ งานวิจัยของ นิลวรรณ วัฒนา (2556) ที่ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนหรือการ พัฒนากระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารสถานศึกษาและ คณะกรรมการสถานศึกษา มีการนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียน การสอนจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องโดยมีการศึกษาจุดประสงค์ เนื้อหา แผนการสอน เอกสารที่ เกี่ยวข้อง ทำบันทึกการสอนล่วงหน้า ใช้วิธีสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเน้นทักษะ กระบวนการ และครูไม่ได้ยึดกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่เสนอแนะไว้ในคู่มือครูเท่านั้น แต่ไม่ได้ ผสมผสานตามคำแนะนำในคู่มือครูและตามคำแนะนำของฝ่ายบริหารบ้าง ฝ่ายวิชาการบ้าง หรือตาม สถานการณ์ต่าง ๆ

1.3 จากผลการวิจัยในด้านงานนิเทศการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องมาจาก ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับการนิเทศการสอน มีกระบวนการในการนิเทศที่ ชัดเจนและเป็นระบบ ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ให้คำแนะนำ คำปรึกษาทางวิชาการและเอาใจ

ได้ ทำให้ครูและบุคลากรในสถานศึกษาเกิดความเข้าใจและปฏิบัติในแนวเดียวกัน ได้เรียนรู้ รับ ข้อมูลด้านการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน และส่งผลให้เกิดการพัฒนาและ ปรับปรุงคุณภาพการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชร เปียกบุตร (2557) ที่ผลการวิจัยสรุปได้ ว่า ผู้บริหารมีหน้าที่ดำเนินการด้านการนิเทศโดยการตั้งคณะกรรมการเพื่อคอยให้คำปรึกษา อำนวย ความสะดวก ให้การช่วยเหลือ ให้กำลังใจแก่ครู เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญประสบความสำเร็จ การนิเทศภายในมีการกำกับติดตามผลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่มี เอกสาร หลักฐาน การดำเนินงานบริหารจัดการหลักสูตรที่เป็นปัจจุบัน มีรายงานการนิเทศปรากฏ เป็นหลักฐาน และมีระบบกำกับติดตามและประเมินผลที่ชัดเจน

1.4 จากผลการวิจัยในดำเนินงานวัดและประเมินผลการเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจาก ผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้รับผิดชอบจัดการศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการจัดทำหลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติในการวัดและประเมินผลการเรียนของสถานศึกษา เพื่อให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุก ฝ่ายถือปฏิบัติร่วมกันและเป็นไปในมาตรฐานเดียวกัน ส่งผลให้สถานศึกษามีระบบการรายงานผล การเรียนรู้ของผู้เรียนจากการวัดและประเมินทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษาเขตพื้นที่ การศึกษาและระดับชาติ ตลอดจนการประเมินภายนอก เพื่อใช้เป็นข้อมูลสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับ คุณภาพของผู้เรียนแก่ผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ กิติมา ปรีดีดิลก (2532, หน้า 73) ได้กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องวัดและ ประเมินผลการเรียนการสอนของนักเรียนว่าได้ผลแค่ไหน เพียงไร หรือจะต้องปรับปรุง แก้ไข อย่างไร การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการต่อเนื่องของการเรียนการสอน การวัดผลและ ประเมินผลแบ่งเป็นประเมินก่อนเรียน การประเมินระหว่างเรียน และการประเมินผลหลังเรียน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชญ์ มากแพทย (2558) ที่ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ผู้บริหาร สถานศึกษามีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา ส่งเสริมให้ ครูมีการวัดและประเมินผลที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดย จัดอบรมครูในเรื่องของการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง รวมไปถึงการออกข้อสอบและ วิเคราะห์ข้อสอบ มีการติดตามและประเมินกระบวนการวัดประเมินผลผู้เรียน รวมทั้งจัดทำเกณฑ์ การประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดให้

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสห วิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 33 จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้านไม่ แตกต่างกัน ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก บุคลากรในสถานศึกษา ได้รับการพัฒนาจนมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการดำเนินการกิจกรรมทางด้านวิชาการอย่างดี มีความทุ่มเทและเสียสละเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่นำความแตกต่าง

ด้านเพศ มาเป็นสาเหตุให้เกิดความแตกต่างในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้ครูในโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 ทั้งเพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการที่สอดคล้องกัน อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการกำกับติดตาม กำหนดนโยบายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอย่างชัดเจน ส่งเสริมครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรการสอน และเรื่องอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ครู กระตุ้นให้ครูเกิดการตื่นตัวทางวิชาการอยู่เสมอ สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปันณภรณ์ ปานสรวง (2551) สรุปได้ว่า บทบาทของผู้บริหารงานวิชาการจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน เกิดจากผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำทางวิชาการ ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการสถานศึกษา และกำกับติดตาม ดูแลเอาใจใส่งานวิชาการอย่างดียิ่ง ใช้การเสริมแรง สร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ให้คำแนะนำที่ดีและเป็นประโยชน์ มีความยุติธรรม ส่งผลให้บุคลากรในสถานศึกษาได้รับการพัฒนาและมีความรู้ความเข้าใจในด้านวิชาการที่สอดคล้องกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเครือข่ายสหวิทยาเขต 3 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเขต 33 ที่มีประสบการณ์แตกต่างกัน พบว่าในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากประสบการณ์เกิดจากศึกษาหาความรู้ การปฏิบัติงานมีทักษะ ความสามารถและเจตคติที่ดี นำไปสู่กระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ บุคคลผู้มีประสบการณ์ในการทำงานมาก จะมีความรู้ความเข้าใจ และแนวทางในการแก้ปัญหาหรือปรับปรุงงานต่าง ๆ ได้มีประสิทธิภาพมากกว่าผู้ที่มีประสบการณ์น้อย ดังนั้น จึงควรมีการจัดให้มีการอบรม พัฒนาบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้มีองค์ความรู้ใหม่ ๆ และเทคนิคการจัดกิจกรรมและครูสามารถนำความรู้จาก การพัฒนาตนเองมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญได้อย่างต่อเนื่อง เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นของตนเองได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของธนาวิ มณีเสวต (2550) สรุปได้ว่า บุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยและประสบการณ์มาก มีปัญหาการปฏิบัติงานในระดับน้อย โดยกลุ่มที่มีประสบการณ์มากมีปัญหาในการปฏิบัติงานวิชาการน้อยกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์น้อย ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่าประสบการณ์มีผลการความคิดเห็นและความเข้าใจการปฏิบัติงานด้านวิชาการ



### ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม เช่น การอบรม สัมมนา การศึกษาดูงานและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
2. ผู้บริหารควรส่งเสริมและสนับสนุนการใช้แหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา เช่น การเรียนรู้จากปราชญ์ชาวบ้าน การเชิญวิทยากรในท้องถิ่นมาบรรยาย การศึกษาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน การสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ผู้บริหารควรดำเนินการนิเทศการสอนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการจัดเก็บข้อมูลของผู้รับการนิเทศอย่างเป็นระบบ โดยจัดทำเป็นแฟ้มการนิเทศรายบุคคลเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาคำพัฒนาการต่อไป
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินการศึกษาให้ได้มาตรฐานและสอดคล้องกับตัวชี้วัดเพื่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอน

### เอกสารอ้างอิง

- กนกวลี ชูชัยยะและกฤษฎา บุญยสมติ. (2550). พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 พระเจ้าอยู่หัวของประชาชน. พิมพ์ครั้งที่ 4 กรุงเทพฯ : เมธิทิปส์.
- กมล ภูประเสริฐ. (2544). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์พับลิเคชั่น.
- ฉวีวรรณ ร่วมพร. (2550). ความพึงพอใจของครูต่อการนิเทศภายในงานวิชาการ โรงเรียนอนุบาล วิเศษชัยชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง ปีการศึกษา 2548. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- ชนาวดี มณีเสวต. (2550). ความต้องการการนิเทศภายในงานวิชาการของครู โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท). ภาควิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- นิลวรรณ วัฒนา. (2556). การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพชร กิตติวรพันธุ์. (2554). ความสัมพันธ์ระหว่างการนิเทศภายในกับประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 3 – 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครพนม เขต 2. บริหารการศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม.

รุ่ง แก้วแดงและคณะ. (2541). การบวนการบริหารการศึกษา. เอกสารการสอนชุดวิชาฝึกอบรม  
ผู้บริหารสถานศึกษาระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1-4 . กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์ การพิมพ์.  
รุจิรัฐ ภูสาระ. (2558). การบริหารจัดการสถานศึกษา. กรุงเทพฯ:บริษัทมิตรภาพการพิมพ์และสตีวดี  
โอ จำกัด.

วัชรระ เปียกบุตร. (2557). ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพกระบวนการนิเทศภายในโรงเรียนกับ  
คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา  
มุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การบริหารการศึกษา). สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏ  
สกลนคร.

วิจิตร ศรีสอาน. (2550). การศึกษาแห่งชาติในอุดมคติ. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช  
2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ  
การศึกษาแห่งชาติ.